

[Duborg.]

Indtryk, at hvis vi ikke havde faaet en socialdemokratisk Regering, var det højest tvivlsomt, om dette var sket. Vi, der kender Forholdene, som de ligger i det praktiske Liv, ved imidlertid, at Forholdet er helt anderledes, og hvis Socialdemokratiet ønsker at have nogen partimæssig Andel i Spørgsmaalet, kan den i Korthed betegnes derved, at for saa vidt Socialdemokratiet overhovedet har gjort noget paa dette Omraade, har dets Virksomhed afgjort og bevisligt været af skadelig Art.

Jeg skal ganske kort opridse, hvad der er sket. Vi ved, at Sukkerroedyrkingen i de sidste to Aar har været ude for en Lavkonjunktur med saa lave Priser paa Sukker, at de endogsaa ligger under Førkrigs-Priserne. Priserne paa Sukker ligger i Dag og i Fjor omkring 35—36 Ø., og til Sammenligning skal jeg kun anføre, at den gennemsnitlige Sukkerpris i 1909—13 var 38 Ø. Det er da meget forstaaeligt, at i de Kredse, hvor man mener, at Toldbeskyttelse er et Middel, der kan anvendes paa et saadant Omraade, fik man ogsaa den Tanke, at her maatte Staten træde hjælpende til, enten — og det var det, man ventede — ved forøget Toldbeskyttelse eller ved Erstatninger og Tilskud. Som man kunde vente, fik denne Idé straks og ubetinget Tilslutning fra de Konservative — det synes jo at være de Konservatives Universalmiddel overfor alle Erhvervsvanskeligheder at henvise til Toldbeskyttelse —, men hvad der unægtelig var af langt større praktisk Betydning, var, at paa det Tidspunkt gav ogsaa Socialdemokratiet sin delvise, ja, for adskillige Ordføreres Vedkommende sin ubetingede Tilslutning til, at Staten skulde hjælpe Sukkerroedyrkerne. Der blev ikke lovet noget bestemt om, under hvilken Form det skulde være, men det blev en almindelig Opfattelse i store Kredse af Sukkerroedyrkere og i endnu større Kredse af Sukkerroearbejderne, at Socialdemokratiet vilde gaa ind for den Tanke, at Staten skulde hjælpe Sukkerindustrien ved Tilskud eller ved Toldbeskyttelse. Dette Forhold forklarer, at de Kontrakter, der ligger til Grund for Sukkerroedyrkingen — der er Kontrakter af to Arter, først Kontrakter mellem Arbejderne og Dyrkerne og dernæst Kontrakter mellem Dyrkerne og Fabrikkerne —, ikke kunde afsluttes, fordi begge Parter ventede paa denne Hjelpeaktion fra Staten, som selvfølgelig vilde influere paa de Lønninger, Arbejderne skulde have, og paa de Priser, Dyrkerne kunde gøre Krav paa at faa af Fabrikkerne.

Saaledes gik Tiden under evindelige

Forventninger, der blev bestyrket ved stadiige Udtalelser fra Socialdemokratiet, ikke mindst under Valgkampagnen, og som ærede Medlemmer ved, varede det saa længe, inden Kontrakterne blev afsluttet, at Tiden var forpasset, og dette blev naturligt Aarsagen til, at mange Landmænd rundt om i de Egne, hvor der dyrkes Sukkerroer, tog anden Bestemmelse om Anvendelsen af deres Jord og anvendte en hel Del af det Areal, de ellers havde tænkt at anvende til Dyrkning af Sukkerroer, paa anden Maade. Saa kom Valget, og vi fik det nye Ministerium, og saa kom endelig Svaret fra Socialdemokratiet paa, hvad de vilde gøre, og den Besked, som baade Arbejderne og Dyrkerne fik, var kort og godt den samme, som de havde faaet, første Gang de spurgte Venstres Ministerium, nemlig at Staten ikke kunde træde til hverken med Toldbeskyttelse eller med direkte Tilskud. Og derefter gik det, som det vilde have gaaet en Maaned eller mere i Forvejen; Kontrakterne kom ret hurtigt i Orden, og den Mægling, som Ministeriet udfoldede ved deres Afslutning, var saamænd kun af ringe praktisk Betydning, og den er i alle Tilfælde ganske underordnet i Forhold til den Omstændighed, at Socialdemokratiets Politik i denne Sag har foraarsaget en unødvendig Udskydelse af disse vigtige Kontrakters Afslutning, og dette er den væsentligste Aarsag til den store Nedgang i Sukkerroedyrkingen her i Landet.

Jeg har fremhævet denne Sag saa eftertrykkeligt, fordi den ogsaa nu synes at skulle tages op herinde paa Rigsdagen. Den er brugt ude omkring i Landet ved de politiske Møder; men jeg synes nok, at naar den nu ogsaa gentages her i denne Sal, saa gaar man for vidt; for det faktiske Forhold er netop det modsatte, nemlig at Socialdemokratiets Politik i dette Spørgsmaal har været til Skade for den paagældende Erhvervsgrens Udvikling. Jeg kan sige, at hverken Roedyrkerne eller Arbejderne har nogen Grund til at takke Regeringen for den Medvirkning, den har ydet; og man vil meget frabede sig denne Form for Erhvervsstøtte ved senere Lejligheder.

Jeg vil gerne til Slutning understrege angaaende dette Spørgsmaal, og man bedes bemærke, at dette var den eneste Sag, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fandt Anledning til at fremhæve af Socialdemokratiets Gerninger; men herefter kan den vist passende gaa ud af Fortegnelsen over Socialdemokratiets gode Gerninger.

Saa vil jeg gerne til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen rette nogle Bemærk-